

L'especulació amenaça la supervivència d'una de les zones humides més importants de Catalunya

raó. Entre els mamífers, cal remarcar la llúdriga ("lutra lutra"), i quant als reptils el galàpet ("Emys orbicularis").

Els anfibis i peixos formen una part important dels éssers vius del maresme, per bé que són poques les espècies representades. Zoològicament, però, l'interès més gran i que dona relleu internacional als aiguamolls empordanesos és l'ornitològic: a la zona, hi niuen unes norante espècies d'ocells i són més de tres-centes que hi passen al llarg de l'any.

La importància cultural es basa en dos factors:

a) Ensenyament i investigació. Els maresmes constitueixen un gran camp de treball per als estudiosos de les ciències naturals i per a l'ensenyament en general.

b) Patrimoni històric-natural. Els darrers aiguamolls representen un vestigi del que havia estat l'Empordà, de la seva veritable imatge. No podem destruir per sempre més l'essència de la nostra comarca.

IMPORTÀNCIA PAISAGÍSTICA I ECONÒMICA

Paratges semblants són comptats. És un patrimoni de tots i no podem permetre la seva degradació i privatització. Tenen importància econòmica pròpia sense necessitat de modificació, i es pot definir en els següents punts:

a) Instal·lació de llocs de caça i pesca esportiva racional i regulada.

b) Aportació de turisme naturalista, que cerca llocs naturals sense degradar.

c) Vital per a l'agricultura, ramaderia i pesca dels llocs d'influència. Necessiten un equilibri biològic i és font d'aliment i ària de peixos marins.

d) Reserven i regulen les crescudes de l'aigua, tot mantenint el règim hidrològic i el nivell de la capa freàtica. La seva dessecació provoca la salinització de terres interiors.

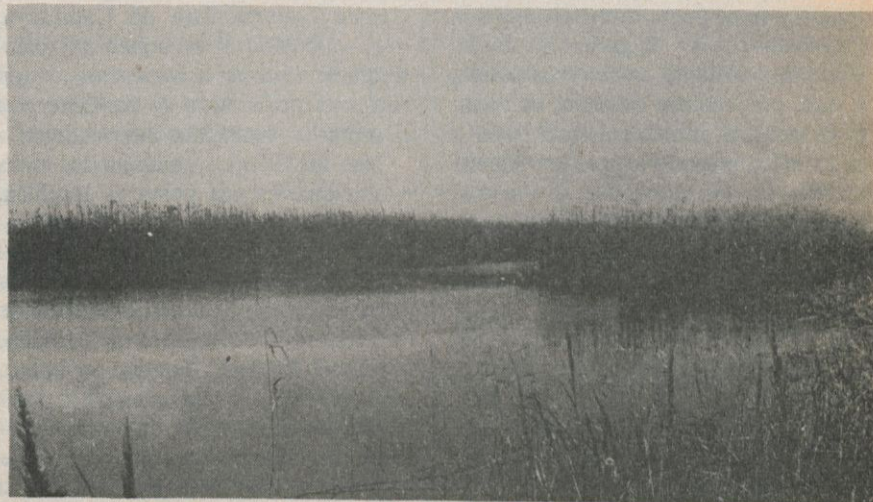
INFORME GEOLÒGIC I ALTERNATIVES

L'alternativa més viable per a la

salvació d'aquests darrers aiguamolls empordanesos, és la revisió dels Plans Generals d'Ordenació, qualificant les zones maresmenyes com a protegides i establint un "estatus" legal, que asseguri la seva supervivència definitiva.

Aquesta mesura, en privar d'urbanitzacions la zona, no convertiria pas de cap manera la ruïna econòmica dels pobles afectats. Del que es tracta és que l'Estat compri els terrenys a preu d'urbanització, tal com s'ha fet al Parc Natural del Montseny i a d'altres indrets.

L'urbanització d'aquests terrenys comportaria, així mateix, l'anul·lació de la manera de viure de tot un poble i l'esterilització d'un tros de la nostra terra.

Segons Oriol Riba, de la Universitat Central de Barcelona, l'home ha estat el principal agent que ha trencat l'equilibri dels aiguamolls. Vegem-ho: La creació de les rescloses aigües amunt, ha detret un important cabal sòlid, per la qual cosa la progradació de les nostres costes ha decrescut o s'ha aturat. L'endiguament, rectificació i desviament dels distributaris fluvials ha fet que no es creien nous estanyes de canals abandonats. La dessecació comporta una compactació o assentament dels terrenys que, junt amb la subsidència, menen a un desequilibri en el drenatge dels interfluvis. Aquesta subsidència, quan no hi intervé l'home, és compensada per la sedimentació. Però si hi intervé, s'hi formen pòlders més baixos que els corrents fluvials i, aleshores, cal drenar artificialment les terres baixes.

"MARINES RESIDENCIALS"

Un altre fet sobre el qual cal cridar l'atenció és la creació de "Marines Residencials" o "Ports Esportius" terra endins a la costa empordanesa ("Ampuriabrava", Santa Margarida, etc.), per dos fets: el primer és l'esportallament artificial de la barra que forma la platja que mena a un ingrés d'aigua marina, amb la consegüent contaminació subterrània, que es pot agreujar més encara si l'explotació d'alguns pous es fa d'una manera abusiva. El tascó d'aigua salada pot envair progressivament els aquífers tot deixant-los impotables. I en segon lloc, tenim que els espigons construïts normalment a la platja, fan de deflec-

tor dels corrents de deriva litoral, i amb això, volums de sediments molt importants són duts mar enfora. La conseqüència immediata és el trencament de l'equilibri dinàmic de les platges per manca de ports sòlids, amb el consegüent perill d'iniciar-s'hi un procés de degradació o retrocés de la costa.

Cal deixar, diguem-ho per acabar, que la natura vagi evolucionant, sense intervencions humanes, de les quals se l'ha de protegir mitjançant la creació de reserves i parcs naturals. Pertot arreu hi ha el mateix afany d'especulació de terrenys, i els mateixos problemes de pol·lució i de degradació del paisatge i d'anorreament de la nostra fauna i flora. Fins quan, això?

JORDI GRATACOS